

teruggevonden die de lezer met een nog verdergaande interesse in deze (geschiedkundige) literatuur zullen bekoren.

Sommige citaten en beschreven artikelen worden enkel Frans- of Duitstalig weergegeven, hetgeen voor lezers met een beperktere talenkennis storend kan zijn. Het betreft hier echter slechts kleinere gedeeltes uit het meer dan 700 pagina's tellende boek. Het gebrek aan illustraties kan een bewuste keuze geweest zijn, maar gebruik van wat meer beeldmateriaal had de soms grote stukken tekst enigszins kunnen onderbreken.

In het algemeen geldt dat het boek een goed geschreven en interessant naslagwerk is voor studenten, (kinder- en jeugd)psychiaters en gedragswetenschappers. Het doet nadenken en moedigt de lezer aan stil te staan bij de huidige stand van zaken en bij de ontwikkelingen binnen de kinder- en jeugdpsychiatrie. Ook maakt het boek het mogelijk het heden te vergelijken met het verleden. Daarbij zien we enerzijds dat er een bijzondere ontwikkeling binnen de kinder- en jeugdpsychiatrie heeft plaatsgevonden en anderzijds dat er op sommige domeinen sprake is van blijvende dynamiek en veranderingen, maar tevens van het terugblikken en het opnieuw oppakken van eerdere onderzoekslijnen en vroegere theorieën.

Rest nog te eindigen met de woorden van de dichter T.S. Eliot 'We zullen niet ophouden met ontdekken en het einde van alle ontdekking zal zijn, aan te komen waar we vertrokken en de plaats te kennen voor de eerste keer.' Hetgeen mooi de hoop van de auteurs weergeeft om het verleden dynamisch in plaats van statisch te hanteren.

S. WILSON

Christenhusz, E., & van Lieshout, M.
Bang voor bloemkool. Reportages uit de kinder- en jeugdpsychiatrie

De Tijdstroom, Utrecht 2008

304 pagina's, ISBN 978-90-5898-126-4, € 34,-

De ondertitel van dit boek luidt: 'reportages uit de kinder- en jeugdpsychiatrie'. Schrijver Maurice van Lieshout en fotograaf Erik Christenhusz geven in 7 hoofdstukken een indruk van de hulpverlening aan jonge patiënten met complexe psychiatrische problematiek en hun gezinnen. Beiden werken (deels) respectievelijk als projectleider en als hulpverlener in de zorg voor kinderen en jongeren, en dat is in hun betrokkenheid en kennis van zaken goed te merken. In het boek komen onder anderen kinderen en jongeren in ambulante gezinsbehandeling, een eetstoornissenkliniek, een psychotherapeutische en een forensische kliniek aan bod.

De journalistieke verslagen worden voorafgegaan door foto's waarvan de thematiek deels terugkomt in de tekst. Deze twee verhalende methoden versterken elkaar wonderwel. De gekozen beelden getuigen van een sterk, creatief, maar ook respectvol observatievermogen en zijn van een hoge artistieke kwaliteit. Voor degenen die de tentoonstelling in het Dolhuis hebben gezien, zal het geen verbazing wekken dat de serie over kinderen met autisme ('Bang voor bloemkool') bij de Zilveren Camera (2002) in de prijzen gevallen is.

De teksten geven inzicht in de gebeurtenissen op de afdeling of in de gezinnen, maar ook in de principes achter de hulpverlening. Zowel patiënten en ouders als hulpverleners komen aan het

woord. Er wordt een realistisch, en wellicht ook wat optimistisch beeld geschetst van de wijze waarop iedereen gezamenlijk werkt aan de problematiek van de kinderen en jongeren. Tegelijkertijd wordt goed duidelijk hoe de kinder- en jeugdpsychiatrie te werk gaat: vanuit een multidisciplinair team wordt gepoogd het functioneren van de patiënt en zijn gezin te begrijpen en te verbeteren. Diagnosticeren en classificeren zijn daarbij belangrijk, maar de unieke geschiedenis van de patiënt en zijn gezin vormt een even belangrijke sleutel voor een succesvolle behandeling.

Bij het lezen en bekijken van dit boek had ik de indruk iets in handen te hebben waarmee ik aan iedereen duidelijk kan maken wat we in de kinder- en jeugdpsychiatrie doen en hoe complex de problematiek van deze kinderen en hun gezinnen is. Het boek leent zich voor het informeren van iedereen die vanuit interesse of noodzaak met de kinder- en jeugdpsychiatrie in aanraking komt. Het is goede lectuur voor degenen die voor het eerst in dit vakgebied gaan werken, maar het moet ook op de leestafel in de wachtkamer van instellingen voor kinder- en jeugdpsychiatrie liggen.

Het komt niet vaak voor dat kunst en informatie zo goed samengaan als in dit prachtige en indringende boek.

M. VAN DER REIJDEN

Hughes, D.A.

Attachment-focused Parenting. Effective Strategies to Care for Children

W.W. Norton & Company, New York/Londen 2009

200 pagina's, ISBN 978-0-393-70555-3, £ 20,-

Sinds de pioniersstudies van John Bowlby en Mary Ainsworth, zo'n vijftig jaar geleden, zijn het onderzoek en de theorie in verband met hechting in een stroomversnelling gekomen. We weten dat een veilige hechting de basis is voor een gezonde ouder-kindrelatie. Vanuit de ontwikkelingspsychologie weten we hoe belangrijk deze eerste menselijke relaties zijn voor de cognitieve, emotionele, sociale en biologische ontwikkeling van het kind. Maar wat is veilige hechting? Wat omvat deze? Wat betekent ze voor ouders en zorgverleners?

Kinderen zijn meer dan de som van hun gedragingen. Hoe kunnen hulpverleners de beginnende van veilige hechting uitleggen aan ouders en begeleiders, zodat ze hiermee kunnen werken in de alledaagse opvoedingssituaties?

De schrijver van dit boek, zijn derde trouwens (Hughes 2006; 2007), is opgeleid als psycholoog, heeft reeds 30 jaar ervaring in hechtingsproblemen en -stoornissen en heeft een klinische praktijk voor de behandeling van kinderen en hun families. Hij geniet internationale faam als opleider en als therapeut van getraumatiseerde kinderen en jongeren. Ook is hij actief met supervisie en lezingen over dit onderwerp in de Angelsaksische landen.

In de inleiding met de veelzeggende titel 'Connection versus correction' zet de schrijver de teken voor wat hij in de volgende 8 hoofdstukken